

Stropnik, Vincenc Plešnik, Jazimir Wirth, Joža Lempel in Miha Vrstovšek.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Tepežem v Pragu je konec storjen; temveč rogovilijo nemški listi in poslanci. Ti so na Dunaji sklenoli resolucijo, naj bi odstopil grof Taaffe, ker je baje nemštvo v nevarnosti (?) prav za prav pa le nemško-liberalna stranka. Naposled še sklenejo enakih papirnatih tatermanov nekatera društva, more biti, kakšni črno-zlato-rudeči zastopi, in rabuka dr. Herbstova je pokopana. Toča domoljubi bodemo pomnili, kako so ti ljude pri tej priliki z Magjari in Bismarkom grozili se, to je sramota! Omenimo še, da so nemški dijaki iz Prage vsem drugim študentom poslali poziv, naj pridejo jeseni v Prago na pomoč; podpisani so sabljonožni mladiči 4 Judov: Herzel, Rechenberg, Pollak in Karpeles. — Iz Moravskega je se lani izselilo 2350 oseb. — Za Prago so cesar dovolili veliko obrtnijsko šolo s českim poučnim jezikom. — Na Dunaji so zaprli pruskega rovarja in socialista Matz-a, ker je delavce ščuval. — Na Kranjskem je ustavoverstvo zgubilo zopet močan steber, deželnega predsedništva svetovalec dr. Schöppel gre v pokoj; tudi nemčurški Pirker se maja, ker je nemške Kočevarje, ko je njihove šole ogledoval, grdo razžalil rekoč: tako grdih in neumnih obrazov še nisem videl, treba bo regiment vojakov tje poslati, da sprideno kri popravijo! Fejte-bodi! Človek bi ne veroval, ako nebi slovenski in nemški listi brez ngovora tako poročali. — Ogerske volitve bodo kmalu dokončane, zmagala je Tiszajeva stranka; ubili so takrat pri volitvah samo 5 oseb. Slovaki so popolnem propali! — Krajina bo sred julija s Hrvatsko spojena. V Zagrebu so sv. Cirila in Metoda slovesno obhajali, slovanske meše je se velika množica udeležila, mesto je bilo zastavami ozalšano.

Vnanje države. Nemška cesarica je na smrt zbolela, Bismark je bolan došel v kopaljšče Kisingen; mož je precej potr in po palci hodi. V Lipskem so 112 socialstov iztirali; mesto Mannheim pa je izvolilo same socialiste v mestni zastop. — Turki so 5. julija zapustili Arto, greških vojakov 4000 je zasedlo prvi kos nove turške zemlje. Sultan je dal 5 morivecev sultana Abdul-Aziza na smrt obsoditi. Novo bolgarsko „sebranje“ t. j. državni zbor kaže 190 knezu udanih, a 144 nasprotujočih poslancev. Pravijo, da razpiše knez zopet nove volive. — Papež so 5. jul. slovesno sprejeli 1400 slovanskih romarjev, govoril je škof Strosmajer, papež so milostno odgovarjali. — Francozi so prisiljeni še Tripol vzeti, v mesto Sfaks njihove ladije uže streljajo; turški sultan je tje vojakov poslal; arabski vodja Bu-Amena je okolo 400 francoskih in španijolskih ljudi poklal. — V Severni-Ameriki je nek repu-

blikanec Guiteau na železniški postaji v Washingtonu dvakrat ustrelil v predsednika republike, Garfielda. Mož je nevarno ranjen. Tedaj tudi republikanskim glavarjem gre za kožo!

Za poduk in kratek čas.

Nesrečni dnevi generala Szapary-ja v Bosni.

(Spisal po lastnej skušnji D. Živkov.)

I. V slovenskih pa tudi nemških časnikih sem veliko čital o zasedenji Bosne in Hercegovine. V vsakem je omenjeno, kako je bil general Szapary sprva nesrečen. Nikjer pa ne najdem tega na dalje popisane. Ker so pri 20. diviziji bili večjidel Magyari ali poprek Ogri, Slovencev malo, Nemcev pa še menje, gotovo so magyarski listi o tem več govorili, kakor slovenski. Vendar bi rad tudi jaz ljubim bralcem „Slov. Gospodarja“ nekaj o tej nesreči povedal. Zato nastavim svoje slabo pero in bodem poskušal v kratkem popisati, kar sem doživel.

Pot iz Gradca do Djakovara so bralcem č. g. vojaški duhoven v tem listu prav lepo popisali. Nečem se toraj truditi in opisovati, kar je spretnejše pero od mojega uže podrobno zabeležilo. Dne 27. julija smo odrinoli iz Djakovara. — Namesto proti Brodu smo v Vipolje na levo krenoli v veliko Kopanico, lepo ves v Vojaški granici. Dež nas je celo pot kopal, pa hvala Bogu, dobil sem pri nekem poštemem kmetu dobro podstrešje. Kmet me je gostoljubno sprejel, in mi po tamošnji navadi „rakije“ ponudil. Hitro mi pove, da je tudi on bil vojak v nekajnem Brodskem polku graničarjev. Nisem ga mogel dolgo poslušati, ker sem imel dovolj posla; zvečer ob 6. uri dobim povelje, da moram jaz in še jeden v Brod k višjemu poveljništvu na na pošto. Hitro sta konja obsedlana in kedar ju zasedeva, začne tudi dež liti kakor da bi iz vedre vlival. Stranska pot do Andrijevec je bila jako slaba in midva sva morala počasi jezdariti, in ker je huda tema nastala, nisva mogla dalje, kakor do Garčina. Sedaj hitim nama priskrbet prenočišča. G. beležnik misleč, da nas je veliko, se prestraši, kam bi nas vteknol, ker je bilo vse polno. Ko mu povem, da sva samo dva, naju hitro k sosedu v škedenj potisne. Ko sta konja nahranjena, se vleževa v drugi kot škednja in zaspiva. Drugo jutro ob 1/23 sva bila po konci in ko sta bila konja nahranjena, odrineva proti Brodu. Vasi ob cesti so bile z vojniki vsake vrste napolnjene, tudi Brod je bil natlačen z vojniki, da je človek malokde koga drugega na ulici srečal kakor vojaka; tudi od našega domačega polka šte. 47 sem nekoliko ljudi videl. Ker ni bilo drugega prostora, priveževa konja v nekem dvorišči k plotu in hitiva po svojem poslu. Po dovršenem delu si hočeva mesto nekaj ogledati pa ni se dalo skoro nič videti, ker je po ulicah stal voz tik voza, po